

A Szegedi Szabadtéri Játékok levegőinek árusítása megkezdődött.

Szegedi elárulító helyek: A Széchenyi-téri Központi Iroda, a Délmagyarország, a Szegedi Friss Újság és a Szegedi Új Nemzedék kiadóhivatala. Jegyárak 60 fill. - 5 P-ig.

Új építkezéshez: 24 engedély

Vasárnap és hétfőn festőipari kongresszust tartottak Szegeden

(A Délmagyarország munkatársától.) A Magyar Szobafestő, Mázoló, Fényező Címfestő és Aranyozó Mesterek Országos Szövetsége két-napos kongresszusát vasárnap és hétfőn tartotta meg Szegeden. A kongresszusra az ország minden részéből jöttek a festőiparos kiküldöttek. Bécsből tizenkéttagú festőiparos delegáció érkezett Szegedre Weiss Ferenc, az osztrák festőiparos szövetség elnökének vezetésével. Vasárnap délelőtt az ipartestületben tartott közgyűlés vezette be a festőiparosok kongresszusát. A közgyűlést Lovász Gyula országos elnök vezette, a szegedi iparosság képviselőjében Körmendy Mátyás országgyűlési képviselő jelent meg. A közgyűlés vita nélkül elfogadta az országos szövetség zárszámadását és a költségvetést, majd az indítványokat tárgyalta.

Minda Mátyás (Szeged) azt javasolta, hogy az egész országra érvényes kollektív szerződést kössön a szövetség és a munkaidőt, valamint a munkabéreket egységesen szabályozzák a festőiparban. A közgyűlés az indítványt a nagygyűlés elé terjeszti pártoló véleményével. Boda Ferenc (Szolnok) a festőiparosok nyugdíjgyűlésének megalakítására tett indítványt, melyet szintén a nagyválasztmány elé utaltak. Végül Udvardy Antal (Zirc) az OTI-járuék leszállítását kérte javaslatában és arra tett indítványt, hogy az asztalosmesterek tilassanak el a mázolómunkáktól. A közgyűlés elfogadta az indítványt, amelynek értelmében a választmány intézkedni fog. Elhatározta végül a közgyűlés, hogy a régi szegedi festőiparosokat elismerő oklevéllel tünteti ki. Elismerő oklevelet kapott: Kószó János, Duschák Henrik, vitéz Csányi János, Dékány István, Kónya István, Molnár István és Benkő József. Aranyérmet és elismerő oklevelet kapott Schiller József aranyozómester, ki 45 éve dolgozik a szakmájában. Az ipartestületben rendezett társasbéd és az ujszegedi Vigadóban tartott társasvacsora fejezte be a festőiparosok vasárnapi programját.

Hétfőn

délelőtt 10 órakor kezdődött a városházán rendezett országos festőiparos nagygyűlés. Megjelent a nagygyűlésen dr. Dorner Kornél miniszteri tanácsos, a kereskedelmi miniszter képviselőjében, dr. Pálffy József polgármester-helyettes a város részéről. Lovász Gyula országos elnök szavai után Garay Nándor járselnök német nyelven üdvözölte a megjelent osztályvendégeket. Az üdvözlésre Weiss Ferenc, az osztrák festőiparosok országos vezetője válaszolt és megleghangu szavak kíséretében nyújtotta át Lovász Gyula országos elnöknek, Garay Nándor járselnöknek és Strenger Rezső alelnöknek az osztrák szövetség diplomáját. Weiss osztrák elnököt a nagygyűlés hosszan ünnepelte magvarbarátaságot mutató felszólalásával, mire az osztrák festőiparosok ösz vezetője »Eljen Magyarország« felkiáltással köszönte meg az óvációt.

Dr. Pálffy József polgármester-helyettes a házigazda Szeged város nevében üdvözölte a kongresszust.

Lovász Gyula a festőiparosok nehéz helyzetéről szólt, három részre osztotta beszédét.

Először a festőiparos munkaterületéről beszélt és megemlítette a nagymértékben elszaporodott kontármunkákat. Sérelmesnek mondotta azt, hogy az állami épületeket nagyrészt rabok által festetik. A továbbiakban szólt arról, hogy az ország közvagyonával nem gazdálkodnak helyesen és azt javasolta, hogy országos bizottság alakuljon a nemzeti vagyontárgyak megmentésére. Előadásának második részében az anyagkérdésről szólt és élesen kikelt a kartelek ellen. Szólt az építkezésekről is.

— Jelenleg az a helyzet, hogy a bürokrácia is megnehezíti az építkezést — mondotta. Egy építkezéshez ugyanis 24 engedély szükséges és ezt ugyanannyi hivatalban kell megszerezni. Nagyon megkönnyítené az építkezést, ha az engedélyezést meggyorsítanák. Szükségesnek találta, ha a kontárkérdés megoldása akként kezdődne, hogy a kontáraktól az elítélés alkalmával a számszámukat is elkoboznák.

Bejelentette az országos elnök, hogy a szövetség nemrég Serédy hercegprimástól az értékes templomfestések megmentését kérte. A hercegprimás a szövetség felkérésére körlevélben utasította a papságok vezetőit, hogy a templomok aranyozását és festését műemlékjellegeteknek tekintsék és nagy figyelemmel gondoskodjanak az állandó restaurálásról.

A második felszólaló Zélinger Ede (Debrecen) volt, aki a munkaalkalmak szaporításáról beszélt. Határozati javaslatában követelte, hogy a szövetség elnöksége járjon el a kormánynál

és kérje a következő intézkedések sürgős megtételét: az iparosok számlakövetelési, amelyek az állam, város vagy más közhivatal által fizetendők, a 26.820—1932. P. M. sz. rendeletről eltérőleg általánosságban 20 százalék levonásban állapíttassanak meg adók és egyéb köztartozások törlesztésére, így az állam hamarabb jut nagyobb adóbevételhez és az iparosoknak lehetőség adatik a további munkaalkalmak elvégzésére.

A határozati javaslat követeli továbbá, a kartelek árfelejtő törekvéseinek megszüntetését, mert a túlmagasan felhajtott nyersanyagok lehetetlenné teszik a munkaalkalmak megindulását. A határozati javaslatot a kongresszus egyhangulag magáévá tette.

Kovács Ferenc (Budapest) javaslatot olvasott fel, amelyben a leromlott festőipari szakma védelmére testületi székek felállítását tartja szükségesnek.

Katona András, a szegedi szakcsoport elnöke az iparosság adóterheiről beszélt. Határozati javaslatában arra a megállapításra jutott, hogy a festőiparosság agyonrohad a súlyos adóterhek alatt. Követelte a fokozatos adórendszer behozatalát, a vagyon nagyságával együtt emelkedő adókulcs megállapítását.

Vass Béla (Budapest) a közüzemi kérdésről beszélt. Berger József (Debrecen) a kontárkérdés rendezéséről, Schuller József (Budapest) a festőiparosutánpótlásról és a mesternevelésről tartott előadást. Varga József (Vác) a kézműiparosság öregségi biztosításáról beszélt, végül Strenger Rezső (Budapest) az országos szövetség legközelebbi célkitűzéseit ismertette.

Ezután még több indítvány hangzott el, majd elhatározták, hogy a legközelebbi közgyűlést a jövő évben Vácott tartják meg.

Vasárnapi roham a gödöllői világtáborban

Gödöllő, vasárnap. (A Délmagyarország munkatársától.) A gödöllői cserkészdszemborin a hatalmas, nem is álmódott arányok kábitják el legjobban a látogatót. Vasárnap — talán azért is, mert ez volt az utolsó vasárnap — hozzávetőlegesen százezer látogatója volt Gödöllőnek. Szegedről két filléres-vonatot indítottak, de minden nagyobb magyar város küldött legalább egyet. Belépődíjakból fantasztikus nagyságú összeg folyt be a kasszába. A helyi érdekű vasut 60 ezernyi utast vitt ki a táborba, a Máv. körülbelül harmincezret szállított.

Az aszfaltos főutvonal erre a vasárnapra elépített a világ legforgalmasabb utvonallává. A legfőbb ponton négy fehérmanzsettás csendőr és tíz narancsszínű nyakkendőcs cserkészrendőr irányította a forgalmat. Pillanatonként cikkázta az autók és ha a rendőrök leállították a gyalogosok menetét, akkor öt perc alatt ezer és ezer ember torlódott össze. Az 500 holdas tábornak nem volt egyetlen olyan zuga sem, ahol ne állottak volna ezrével az emberek. A kétezer személyes vendéglőkben nem lehetett délfelé leejteni egy gombostűt sem.

Állandóan legalább tíz zenekar játszott, az üztvárosban emellett még a mikrofonok gramofonzenét is közvetítettek. A dszemboriszínházban és a dszembori moziban nem lehetett helyet kapni, állandóan künnt volt a tábla, kolosszális nagyságú aréna és a sportbemutató is ezeket nyelt el. Az ötletes filléres-terhelaxik nem győzték szálliparkot töltöttek meg. Minden képeletet felültani a közönséget. A magánautók tizenöt autómul az a fényképezési düh, amely a táborban dühöngött. Minden második embernek fény-

képezőgép volt a kezében, szakértők szerint vasárnap több mint százezer felvételt készítettek. A legforgalmasabb helyek a fotoservice-ek voltak, pedig ott minden méregdrága volt. De divat volt fényképezni, főleg az exotikusokat. Megtörtént például az is, hogy valamelyik élelmesebb vendég megállított egy-egy hindut, vagy egyiptomit, hogy lefényképezze. A szerencsétlen cserkészt azután annyira ostrom alá vették, hogy sokszor egy óráig is állnia kellett a rohamot. Ennek a kiméletlenségnek köszönhetette a közönség, hogy az idegenek úgy menekültek előlük, mint a tűztől.

Az idegenek, ha csak tehettek, beszöktek Pestre, hogy elkerüljék a fotografálókat, autogramkérőket, csencsolni akarók ostromát. Mert akadt olyan látogató is, aki nem kevesebbet akart, mint a 20 fillér értékű bazár-csecsebecsért hindu aranysarut cserébe...

Óriási forgalom, százezrekre menő tömeg és mégis sehol semmi baj, semmi fennakadás. S ez a második nagy dolog, amit érdemes megcsodálni. Este a vonat indulásakor az állomás felé vezető utakon minden lépésnél cserkészrendőrök állottak, akik kérdés nélkül utbagazították az utasokat. A gödöllői állomáson, amelynek ezen az estén olyan utasforgalma volt, mint a londoni pályaudvaroknak, egyetlen ember sem tévedt el. A cserkészek egészen a vonatig kalauzolták az utasokat.

Esküvő a táborban

Hétfőn délben történt meg a világtáborozások történetében egyedülálló esemény: MacKee Mackay indiai skót cserkész és Mary Hutchinson esküvője. A menyasszony már

MOZI
IDENYJEGYEK

közkívánatra már most is igénybevehetők.